

[Finansministeren.]

disse — findes et forbrug, der må kunne indskrænkes, et forbrug, der iøvrigt, såvidt man kan skønne, er ret valutakrævende. Dernæst kan det heller ikke anses for givet, at hele skattebesparelsen hos de øvrige indkomster vil blive forbrugt. I det hele taget overdriver man efter min mening ofte de store indkomsters betydning for opsparingen og glemmer, at beløbsmæssigt er opsparingen ud af de øvrige indkomster langt mere betydningsfuld. Det endelige resultat vil også i høj grad afhænge af den form for skatteskala, som vi kan nå frem til, og dennes betydning for produktion og indsats i det hele taget.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var i denne forbindelse inde på spørgsmålet om, hvorvidt de større indtægter da ikke også trængte til en anerkendelse for flid og foretagsomhed. Hertil kan svares, at dette jo altid har været betragtet som en selvfølge. Det nye er vor fremhæven af den store betydning, det vil have for lysten til produktiv indsats hos alle de almindelige indtægter, hvis vi indretter vore skatteskalaer således, at staten ikke som nu meget hårdt beskatter enhver indkomstforøgelse. Dette vil stimulere produktionen og dermed opsparingen, som alle tillægger en så stor vægt. Det er derfor ganske urigtigt, når man vil påstå, at de socialdemokratiske reformforslag indenfor skattelovgivningens område ensidigt vil øge forbruget og dermed svække vor valutaisituation.

Endelig kan jo også den situation som nævnt indtræde hurtigere, end vi ønsker det, at det bliver nødvendigt for i det hele taget at opretholde investeringsniveauet at søge forbrugsefterspørgslen stabiliseret. Vi må jo ikke glemme, at intet nedsætter opsparelsmulighederne så stærkt som en almindelig nedgang i produktionen og indkomsterne, og det forekommer mig meget vigtigt at have dette for øje.

Jeg skal dernæst vende mig mod selve problemet om, hvornår og hvorledes det vil blive muligt at søge en skattereform gennemført. Det er givet, at vi må sigte efter en omfattende reform. Spørgsmålet er kun, hvor omfattende den skal være.

Den nu afgåede regering nåede efter et par års arbejde kun frem til at fremsætte et forslag om en ny statskattelov — et forslag,

der iøvrigt ikke var præget af stor reformlyst. Der er vel enighed om, at dette kan vi ikke nøjes med. Den tidligere finansminister gav også udtryk herfor i fremsættelsestalen, men såvidt jeg kan skønne, ville den nu afgåede regering ikke — hvis skæbnen iøvrigt havde været den gunstigere — have været i stand til at forelægge yderligere reformforslag i indeværende efterår. Jeg har i hvert fald ikke indenfor administrationen forefundet udformede forslag.

Efter mit skøn må de minimumskrav, som man kan stille til en reform, omfatte forslag om, hvorledes udgifterne skal fordeles mellem staten og kommunerne, herunder om man skal bibeholde bestående udligningsordninger, samt forslag til love om indkomstskat såvel til staten som til kommunerne. Jeg vil bestræbe mig for at få udarbejdet sådanne forslag til fremsættelse, således at en grundig udvalgsbehandling kan tage sin begyndelse i indeværende samling; men dette bør ikke udelukke, at man kan overveje, om enkelte og stærkt påtrængende reformer — såfremt tekniske og politiske muligheder foreligger — allerede nu bør søges gennemført med henblik på det kommende skatteår.

Medens udarbejdelsen af reformforslag på de her nævnte tre områder er overladt til regeringens initiativ og dermed dens ansvar, må vi på andre afgifts- og skatteområder afvente færdiggørelsen af kommissionsbetænkninger. Motorafgiftskommissionen er, såvidt jeg er informeret, ved at nå til vejs ende, således at en betænkning kan ventes til foråret. Toldkommissionen vil nu genoptage sit arbejde, men det vil afhænge af mange forhold, hvornår resultater kan ventes. Endelig forstår jeg, at grundskyldskommissionen i øjeblikket arbejder stærkt, og i besvarelse af det ærede medlem hr. Viggo Starckes spørgsmål vedrørende denne kommissions arbejde kan jeg love støtte til dets færdiggørelse.

Det ville naturligvis være ønskeligt, om de nævnte kommissioner og udvalg kunne afslutte deres arbejde således, at resultaterne kunne tages ind i overvejelserne vedrørende den almindelige skattereform. På den anden side er jeg betænkelig ved til stadighed at udskyde arbejdet med de grundlæggende reformforslag, og jeg tror derfor ikke, at vi kommer udenom at gennemføre reformarbejdet i hvert fald i to tempi.